

Lekland i vitt

KONST 2009-11-08 | Uppdaterad 2009-11-08

Växjö konsthall har genom utställningen Slow Go blivit ett lekland där man kan ta det lugnt. Ett intressant experiment i interaktivitetens tecken.

Men vad är det här egentligen? Redan innan utställningen öppnat trycks näsor mot konsthallens fönster och barnen tittar nyfiket på det vita kuddrummet därinne. En lekstuga eller ett laboratorium? Anna-Karin Arvidsson, Charlotta Eidenskog och Linda Rothstein har skapat ett fluffigt landskap med förskjutna skalor, en miljö som inbjuder till lek och deltagande.

Man uppmanas att ta av sig skorna och sedan kan man bege sig ut på mattan och inta resten av rummet. Eller vad man nu vill göra. Det är helt upp till besökaren att möta den mjuka inredningen på sitt eget sätt. Rent fysiskt består den av flera stora badbollar, ett par uppblåsta tjocka madrasser och några gungor. Allt går i vitt, vitt, vitt, utom den sammanhållande mjuka mattan i en grön nyans. Alltså en utställning som är ganska befriad från förvirrande synintryck och reducerad ner till bara former. Till synes enkelt och snabbt sett, men man har inte upplevt utställningen förrän man verkligen känt på den, suttit i den, rullat på den och kanske hoppat i den. Just kloten ger en annorlunda upplevelse på nära håll än man kan förutse. De är så stora att de plötsligt tornar upp sig som en vägg när de kommer rullande. Instinktivt vill man nästan hoppa undan, trots att de är så lätta att det räcker med en lätt puff för att de ska ändra riktning. Man ser inte heller vem som rullat dem eftersom de fyller hela synfältet.

Titeln Slow Go är inte en uppmaning att leka långsamt, men en antydning om att utställningen är något annat än de kommersiella lekland där man bombarderas med synintryck av varierad färg och form. Här kan man ta det lugnt och, förhoppningsvis, slippa trängsel och skrik. Kopplingen till spa och avslappnande aktiviteter understryks av allt det vita.

Jag tänker förresten osökt på den stora utställning som Ernesto Neto gjorde succé med på Malmö konsthall för tre år sedan, The Malmö Experience. Där var också allting vitt, och man kunde bada i bollhav, vira in sig i lianer, gå i labrynter och till och med ta på sig vita dräkter så man såg ut som blekta barbabappar. Utställningen var storslagen, varierad och lockade massor med malmöbor och andra till lek. Har man upplevt den blir det mesta litet i jämförelse, och det är förstås orättvist mot Växjö konsthall med sina mindre resurser och utrymmen. Men jämförelsen ligger ändå så nära till hands att det är svårt att låta bli, och därför kan jag tycka att den här är väl minimalistisk i sitt utförande.

Slow Go är ett intressant experiment i interaktivitetens tecken. Kommer den att locka fler besökare till konsthallen än vanligt, och kanske en helt annan publik? Hur kommer besökarna att bete sig? Det känns förstås givet att den tilltalar barnen, men förhoppningsvis räds inte de vuxna att ta av sig skorna och ge sig hän. Man kan nöja sig med att titta, känna lite och kanske rulla en boll. Men man kan också kasta sig på madrasserna och svinga sig i gungorna om man törs.

Foto: Urban Nilsson

Foto: Urban Nilsson

Foto: Urban Nilsson

FAKTA

Slow Go

Växjö konsthall
Anna-Karin Arvidsson, Charlotta
Eidenskog, Linda Rothstein
Till den 10 januari 2010